

Polęczone plenum Komitetu Obwodowego i Moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR

wspólnie z aktywnym partyjnym Moskwie i obwodu moskiewskiego

MOSKWA

Agencja TASS donosi, że w dniu 9 lipca w sali kolumnowej Domu Związków odbyło się połączone plenum Moskiewskiego Komitetu Obwodowego i Moskiewskiego Komitetu Miejskiego partii wspólnie z aktywnym partyjnym Moskwie i obwodu moskiewskiego poświęcone omówieniu wyników plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Na posiedzeniu plenum obecnych było około 2 tys. osób.

Uczestnicy plenum wysłuchali z ogromną uwagą sprawozdania i odczytanej przez referenta — sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR Michajłowa — uchwały plenum KC KPZR o zbliżeniu antypartyjnej i antypaństwowej działalności Berii. Daje wyraz jednolitej woli całej moskiewskiej organizacji partyjnej uczestnicy plenum przyjęli zgodnym, długotrwałym oklaskami uchwałę plenum KC KPZR, w pełni aprobowując jako jedyną słuszną, podjęte we właściwym czasie zdecydowane kroki Prezydium Komitetu Centralnego KPZR dla zlikwidowania zbrodniczej antypartyjnej i antypaństwowej działalności Berii. Sekretarz Naro-Pomińskiego Miejskiego Komitetu partii I. Kopenkin podkreślał w swym przemówieniu głęboki sens i ogromne znaczenie uchwały plenum KC KPZR. Kopenkin krytykuje niedociągnięcia w pracy ideologicznej oraz mówi o konieczności samokrytyki, wykazywania większej energii w pracy. — Partia nasza uczy — mówi dyrektor kombinatu „Triechnogornajamanufaktura” Sewerianowa — że zawsze i we wszystkich dziedzinach wykazywać ostrość polityczną, zapisać pamięć o otoczeniu kapitalistycznym i być czynnym. Powinniśmy wyciągnąć ze sprawy Berii wnioski polityczne. Ten odstępstwo i zdradca wkradł się na drogę potwornych zbrodni, usiłował przeszkodzić sprawie budownictwa komunistycznego w naszym kraju. Jesteśmy głęboko wdzięczni KC naszej partii, który zdemaskował i unicestwił tego zdradę.

Przewodniczący kolechoz „Boriec” Ażirkow oświadczył, że żadnym wrogiem nie uda się nigdy podważyć ustroju kolechowego w ZSRR. Chłopstwo kolechowe, wychowane przez partię komunistyczną powita z zadowoleniem kroki podjęte przeciwko wrogowi mas pracujących — Berii.

Przedstawiciele masowych organizacji ludu pracującego — przewodniczący Moskiewskiej Obwodowej Rady Związków Zawodowych Wasiliew i sekretarz Moskiewskiego Obwodowego Komitetu Komsomolu Chelidiejew, wyrażając opinie milionów członków związków zawodowych, komsomolców, młodzieży, mówią z gniewem o niekwestionowanych wrogach politycznych, wrogach poczynaniach Berii. Mówcy podkreślają zespelenie wszystkich ludzi pracy wokół partii

wój wszystkich dziedzin gospodarki narodowej. Konsekwentne realizowanie przez rząd radziecki pokojowej polityki doprowadziło do dalszego umocnienia międzynarodowej pozycji ZSRR, do wzrostu autorytetu naszego kraju oraz do poważnego rozwoju światowego ruchu na rzecz utrzymania i utrwalenia pokoju. Komitet Centralny partii wykazywał szczególną troskę o zapewnienie jednolitości w kierowaniu partii i rządem dla pomyślnego rozwiązania podstawowych zadań budowy społeczeństwa komunistycznego.

Z gniewem i oburzeniem uczestnicy dyskusji mówili na plenum o zdradzieckiej działalności nikczemnego wroga partii i narodu radzieckiego, agenta imperializmu międzynarodowego — Berii.

— Ohydna działalność Berii — tego burżuazycznego renegata — wywołuje oburzenie całej partii, całego narodu radzieckiego — powiedział sekretarz leninowskiego Komitetu Miejskiego KPZR w Moskwie Gulajew. Z głębokim zadowoleniem przyjmowane są podjęte we właściwym czasie i zdecydowane kroki Komitetu Centralnego naszej partii do celu zlikwidowania zbrodniczej antypartyjnej i antypaństwowej działalności Berii. Sekretarz Naro-Pomińskiego Miejskiego Komitetu partii I. Kopenkin podkreślał w swym przemówieniu głęboki sens i ogromne znaczenie uchwały plenum KC KPZR. Kopenkin krytykuje niedociągnięcia w pracy ideologicznej oraz mówi o konieczności samokrytyki, wykazywania większej energii w pracy.

— Partia nasza uczy — mówi dyrektor kombinatu „Triechnogornajamanufaktura” Sewerianowa — że zawsze i we wszystkich dziedzinach wykazywać ostrość polityczną, zapisać pamięć o otoczeniu kapitalistycznym i być czynnym. Powinniśmy wyciągnąć ze sprawy Berii wnioski polityczne. Ten odstępstwo i zdradca wkradł się na drogę potwornych zbrodni, usiłował przeszkodzić sprawie budownictwa komunistycznego w naszym kraju. Jesteśmy głęboko wdzięczni KC naszej partii, który zdemaskował i unicestwił tego zdradę.

Przewodniczący kolechoz „Boriec” Ażirkow oświadczył, że żadnym wrogiem nie uda się nigdy podważyć ustroju kolechowego w ZSRR. Chłopstwo kolechowe, wychowane przez partię komunistyczną powita z zadowoleniem kroki podjęte przeciwko wrogowi mas pracujących — Berii.

Przedstawiciele masowych organizacji ludu pracującego — przewodniczący Moskiewskiej Obwodowej Rady Związków Zawodowych Wasiliew i sekretarz Moskiewskiego Obwodowego Komitetu Komsomolu Chelidiejew, wyrażając opinie milionów członków związków zawodowych, komsomolców, młodzieży, mówią z gniewem o niekwestionowanych wrogach politycznych, wrogach poczynaniach Berii. Mówcy podkreślają zespelenie wszystkich ludzi pracy wokół partii

Przedstawiciele masowych organizacji ludu pracującego — przewodniczący Moskiewskiej Obwodowej Rady Związków Zawodowych Wasiliew i sekretarz Moskiewskiego Obwodowego Komitetu Komsomolu Chelidiejew, wyrażając opinie milionów członków związków zawodowych, komsomolców, młodzieży, mówią z gniewem o niekwestionowanych wrogach politycznych, wrogach poczynaniach Berii. Mówcy podkreślają zespelenie wszystkich ludzi pracy wokół partii

W imieniu inteligencji radzieckiej, działaczy nauki, literatury i sztuki, — uczestnicy plenum członek Akademii Topcziew, profesor Wozowenko, pisarz Simonow mówią o sukcesach nauki i kultury w ZSRR osiągniętych pod przewodnictwem partii komunistycznej. Radziecy uczeni, pracownicy kultury — powiedział członek Akademii Nauk Topcziew — piętnują zbrodniczą antypartyjną i antypaństwową działalność wroga narodu Berii oraz zapewniają partię i naród radziecki, że poświęca wszystkie swe siły i wiedzę pomyślnemu wykonaniu historycznych zadań postawionych przez XIX Zjazd partii.

Opowiadając na wezwanie plenum KC KPZR aby ze sprawy Berii wysnuć naukę polityczną i wyciągnąć nieodzowne wnioski dla swaj dalszej działalności, komuniści Moskwy i obwodu moskiewskiego ujawniali i poddawali krytyce niedociągnięcia w pracy organizacyjnej partyjnej i radzieckiej w dziedzinie budownictwa gospodarczego i wychowania komunistycznego.

Na plenum przytaczano konkretne fakty świadczące o tym, że w Moskwie i w obwodzie moskiewskim są jeszcze pozostające w tyle przedsiębiorstwa przemysłowe, że niektóre kolechozy znajdują się w stanie zaniedbania. Uczestnicy plenum zgłaszali praktyczne propozycje w sprawie zlikwidowania tych niedociągnięć. Wiele uwagi poświęcono na plenum zadaniom organizacji partyjnych w dziedzinie usprawnienia pracy partyjno-organizacyjnej i ideologicznej. W moskiewskiej organizacji partyjnej, jak podkreślał na plenum, są poważne niedociągnięcia w dziedzinie przestrzegania opracowanych przez Lenina bolszewickich zasad kierownictwa partyjnego. Niektórzy reżimowi i miejskie komitety partii naruszają ustalone przez statut KPZR terminy zwoływania posiedzeń plenarnych, za sady zespolowego kierownictwa, nie zapewniają rozwijania należytej krytyki i samokrytyki.

Podkreślano poważne niedociągnięcia w dziedzinie propagandy partyjnej. W partyjnej propagandzie moskiewskiej organizacji partyjnej w ostatnich latach doszło do odchylenia od marksistowsko-leninowskiego pojmowania sprawy roli jednostki w historii. Zamiast prawidłowo wyjaśniać rolę partii komunistycznej jako kierowniczej siły w dziele budowy komunizmu w naszym kraju, propagandę partyjną zbaczala niejednokrotnie na drogę kultu jednostki, co prowadzi do pomniejszenia roli partii i jej kierowniczego ośrodka, do osłabienia twórczej aktywności mas partyjnych i szerokich rzesz ludu pracującego. Twórcze podejście do sprawy opanowania nauki Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina zastępuje się w szeregu wypadków dogmatyzmem i talmudyzmem. Nie poświęca się należytej uwagi ideologiczemu zahartowaniu kadr partyjnych, radzieckich, gospodarczych, w chowowaniu ich w duchu ściśle przestrzegania dyscypliny partyjnej państwowej. Podkreślano również, że organizacje partyjne nie udzielają dostatecznej uwagi propagowaniu idei państwowym radzieckim, przyjaźni narodów ZSRR, wychowywaniu ludzi pracy w duchu czujności politycznej, w duchu socjalistycznego stosunku do pracy i własności socjalistycznej.

W uchwale powziętej w atmosferze całkowitej jedności i ścisłej i zwartości połączone plenum Moskiewskiego Komitetu Obwodowego i Moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR a próbuje w całej pełni uchwalić Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i przyjmując ją jako wtyczną podlegającą bezwzględnej nęmu wykonaniu. Nakreślone zostały praktyczne środki wcielania w życie przez organizacje partyjne Moskwy i obwodu moskiewskiego zadań postawionych przez plenum Komitetu Centralnego naszej partii.

„Połączone plenum Moskiewskiego komitetu obwodowego i Moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR wspólnie z aktywnym — głosi uchwała — zeweni Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, że Moskiewska organizacja partyjna będzie na dal wierna i niezawodną ostoją Komitetu Centralnego partii Moskiewskiej organizacji partyjnej, która jeszcze bardziej zespelenie szeregi wokół KC KPZR i pod jego wypróbowanym kierownictwem wypróbowany kierujący Moskwy i obwodu moskiewskiego do walki o wiele wnie w życie polityki ustalonej przez partię, o urzeczywistnienie wspaniałego programu budownictwa komunistycznego w naszym kraju”.

W uchwale powziętej w atmosferze całkowitej jedności i ścisłej i zwartości połączone plenum Moskiewskiego Komitetu Obwodowego i Moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR a próbuje w całej pełni uchwalić Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i przyjmując ją jako wtyczną podlegającą bezwzględnej nęmu wykonaniu. Nakreślone zostały praktyczne środki wcielania w życie przez organizacje partyjne Moskwy i obwodu moskiewskiego zadań postawionych przez plenum Komitetu Centralnego naszej partii.

Od stanowiska i czynów rządu USA zależy w chwili obecnej pokojowe rozwiązanie konfliktu w Korei

Komentarz Agencji Nowych Chin

PEKIN

W korespondencji z Kaesongu z dnia 8 bm. Agencja Nowych Chin pisze:

Pismo marszałka Kim Ir Sena i dowódcy ochotników chińskich Peng Teh-hua'a do gen. Clarka przynosi nadzieję na rychłe dojdzie do skutku rozejmu w Korei. Pismo to przesłane zostało w chwili, gdy rokowania rozejmowe wkroczyły w trzeci rok i gdy Li Syn Man, korzystając z pobłażania USA, usiłuje wszelkimi sposobami stordępować rozejm.

Poważne niebezpieczeństwo stordępowania rozejmu będzie nadal istniało, jeżeli strona amerykańska nie zmieni swego pobłażliwego stanowiska wobec Li Syn Mana. Właśnie w momencie, gdy w Panmun-dżonie spotkali się oficjerowie łącznikowi obu stron, Robertson odbywał swą jedenaście rozmowę z Li Syn Manem. Jak wynika z licznych doniesień, w Seulu panuje napięta atmosfera. Kraja pogłoski, że Li Syn Man zamierza dokonać nowych aktów sabotażu, aby uniemożliwić podpisanie rozejmu.

Według doniesień agencji amerykańskiej International News Service, plany Li Syn Mana przewidują: 1) „zwolnienie” przeszło 10 tysięcy jeńców chińskich internowanych na wyspie Czezdżo, a nie podlegających bezpośredniej repatriacji; 2) „zwolnienie” jeszcze przeszło 8 tysięcy jeńców z Koreańskiej Armii Ludowej; 3) odmowę wycofania się ze strefy zdemilitaryzowanej po podpisaniu rozejmu.

Na wiadomość o odpowiedzi strony koreańsko-chińskiej na propozycje gen. Clarka południowo-koreański „minister spraw zagranicznych” oświadczył, że Stany Zjednoczone powinny uprzędzić Li Syn Mana o podpisaniu rozejmu na trzy dni z góry, aby Li Syn Man mógł zastanowić się nad swoim dalszym postępowaniem. Z braku takiego zawiadomienia dojdzie może do „zamieszania”, za które „rząd Li Syn Mana nie będzie ponosił odpowiedzialności”.

Według szeregu doniesień

List angielskich jeńców wojennych do Izby Gmin

PEKIN

Agencja Nowych Chin donosi, że 63 angielskich jeńców wojennych, przebywających w obozie Pekton (Korea północna), wysłało do brytyjskiej Izby Gmin list, w którym domagają się „zmiany obecnej niekorzystnej sytuacji”. Jeńcy ci skrajnie skrajnie „zwolnienie” przez Li Syn Mana jeńców wojennych jako „kt. zmierzający nieugiętnie do całkowitego stordępowania rokowań rozejmowych”.

Przekazując Li Syn Mana — piszą jeńcy brytyjscy — oznaczają przedłużenie wojny koreańskiej, a tym samym odroczenie dnia, kiedy jeńcy wojenni będą mogli powrócić do ojczyzny. „Napisała nas stęcha wiadość — głosi list — że narady całego świata nie pozostają obojętne i bezczynne, że domagają się od swych rządów ukarania przestępców, winnych pogwałcenia podpisanego porozumienia”.

W zakończeniu listu jeńcy wojenni oświadczają, że gotowi są poprzeć każdy krok zmierzający do zmiany sytuacji na lepsze.

Wiec przedwyborczy Robotniczej Partii Postępowej Kanady

LONDYN

W Ottawie odbył się przedwyborczy wiec Robotniczej Partii Postępowej Kanady. Na wiecu przemawiali kandydaci do parlamentu federalnego Daniel Neronberg i Ernest Gornwalis. Wygłosił również przemówienie przywódca Robotniczej Partii Postępowej Tim Buck, który obszernie przedstawił program wyborczy partii oraz przedkładał antypaństwową politykę kanadyjskich kół rządzących.

Na Kremlu odbyło się uroczyste wręczenie Stalinowskiej Nagrody Pokoju

japońskiemu bojownikowi o pokój prof. Ikuo Ojama

MOSKWA

W dniu 9 bm. odbyło się na Kremlu uroczyste wręczenie Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „Za Utrzymanie Pokoju Między Narodami” profesorowi Ikuo Ojama, deputowanemu do parlamentu japońskiego, wybitnemu bojownikowi o pokój. W uroczystości wręczenia nagrody wzięli udział liczni przedstawiciele moskiewskich zakładów pracy, kolechozów obwodu moskiewskiego, uczeni, pedagodzy, lekarze, pisarze i artyści.

Przewodniczący Komitetu do Spraw Międzynarodowych Nagród Stalinowskich, członek Akademii Nauk Dymitr Skobielewn wręczając Ikuo Ojama nagrodę, powiedział, że ludzie radziecy w osobie Ojamy widzą serdecznie cały naród japoński, wszystkie demokratyczne siły Japonii.

Członek Akademii Nauk Skobielewn zobrawał w sobie zasługi profesora Ikuo Ojamy w walce przeciwko groźbie wojny.

Przemówienia podczas uroczystości wręczenia nagrody wygłosił: w imieniu radzieckiego Komitetu Obrony Pokoju — przewodniczący Komitetu, pisarz Mikołaj Tichonow, w imieniu Akademii Nauk ZSRR — G. Aleksandrow, w imieniu Antyfaszystowskiego Komitetu Kobiet Radzieckich — prof. Katarzyna Wasilukowa, w imieniu Związku Pisarzy Radzieckich — Borys Agapow, w imieniu Moskiewskiego Uniwersytetu Państwowego — profesor Aleksander Jefimow.

Przemawiała również przed stawiełką bawiące w Moskwie delegacji kobiet japońskich, które brały udział w Światowym Kongresie Kobiet w Kopenhadze, pani Tosiko Akamatsu.

W odpowiedzi profesor Ikuo Ojama wyraził głęboką wdzięczność za okazany mu zaszczyt.

Mówiąc o zadaniach ruchu obrońców pokoju, prof. Ojama oświadczył:

„W ostatnich dniach, w związku z rozpoczynającą się w Waszyngtonie konferencją ministrów spraw zagranicznych USA, Anglii i Francji, prasa francuska poświęca wiele uwagi rozbieżnościom między Anglią a Stanami Zjednoczonymi, przy czym poszczególne pisma burżuazyczne krytykują politykę USA.

Organ francuski kół gospodarczych „Les Echos” stwierdza, że „sprzecznosci angielsko-amerykańskie nie są wymysłem”.

W sposób bardziej konkretny pisze o tych sprzecznosciach na łamach „Information” w artykule pt. „Antagonizm angielsko-amerykański” jeden z przewodców radykałów — Daladier. Podkreśla on, że „podstawowe idee polityki angielskiej... są absolutnie przeciwnie polityce amerykańskiej w tej postaci, jak ujął to Dulles w swoim przemówieniu z 30 czerwca”.

Daladier pisze dalej, że czołowym politykom USA, a w szczególności sekretarzowi stanu Dullesowi, brak realizmu w ocenie sytuacji. Nie widzą oni rzeczywistego stosunku sił na arenie międzynarodowej. „Dulles — stwierdza autor — nie jest zainteresowany w konferencji czterech mocarstw. Główną jego troską jest szybka remilitaryzacja Niemiec, zachodnich, których ministrowie i generałowie w ciągu ostatnich tygodni jeden za drugim udają się do Waszyngtonu... Anglia uważa, że polityka ta opiera się na niebezpiecznych złudzeniach”. Stwierdza następnie, że rozbieżności między polityką zagraniczną USA a polityką zagraniczną Anglii mają poważny charakter. Daladier pisze: „Antagonizm między tymi dwoma kierunkami polityki pogłębia się z każdym dniem. My uważamy, że polityka Churchill'a spotyka się z szeroką sympatią narodów Europy zachodniej”. Kończąc, Daladier wzywa do oduczenia rasyfikacji układu o „europejskiej wspólnoty obronnej”.

W tymże numerze „Information” ukazał się artykuł znanej publicystki francuskiej Genevieve Tebous, która wskazuje, że „w bloku atlantyckim istnieją dwie polityki — polityka prezydenta Eisenhowera i polityka premiera brytyjskiego Churchill'a”. Autorka wypowiada się za parciem też Churchill'a.

Jednocześnie prasa francuska ocenia sceptycznie perspektywę waszyngtonskiej konferencji trzech ministrów spraw zagranicznych. Wspomniene już pismo „Les Echos” oświadcza: „Ministrowie dokonają przeglądu wydarzeń, ale nie zdolają przyjąć żadnych zobowiązań w imieniu swoich kra-

Reakcyjny rząd austriacki prowadzi dyskryminacyjną politykę wobec Dolnej Austrii

WIEDEŃ

Agencja TASS donosi: Już od wielu lat rząd austriacki prowadzi dyskryminacyjną politykę wobec jednej z

największych prowincji kraju — Dolnej Austrii, wchodzącej w skład radzieckiej strefy okupacyjnej. Fakt dyskryminacji Dolnej Austrii zmuszeni są nawet przyznać przedstawiciele kół gospodarczych, którzy zwykle całkowicie popierają wszystkie poczynania rządu.

Dziennik „Wiener Boersens- und Kurier” opublikował artykuł przewodniczącego Izby Handlowej Dolnej Austrii Mussilla, który podkreśla, że „obecnie prowadzi się politykę dyskryminacji gospodarczej wobec Dolnej Austrii. Polityka ta wyraża się w tym, że Dolna Austria pozbawia się kredytów państwowych, przeznaczonych na walkę z bezrobociem, na budowę dróg i na budownictwo mieszkaniowe, na rozwój turystyki itd.” Mussill wskazuje, że wskutek polityki rządu w okresie od końca 1951 roku do końca 1952 roku — liczba osób zatrudnionych w gospodarce Dolnej Austrii zmniejszyła się prawie o 30 proc.

Mussill stwierdza również, że polityka ograniczania wymiany handlowej z naturalnymi partnerami Austrii — krajami demokracji ludowej, powoduje wielkie straty dla gospodarki Dolnej Austrii, ponieważ liczne gałęzie przemysłu tej prowincji nie mogą zbywać swej produkcji na rynkach Europy wschodniej i otrzymywać stamtąd niezbędnych surowców.

W Anglii wzrasta bezrobocie

LONDYN

Biuro do spraw najmu robotników portowych ogłosiło sprawozdanie za rok 1952. Ze sprawozdania wynika, że wobec zmniejszenia importu i niechęci angielskich kół rządzących do rozwijania handlu ze Związkiem Radzieckim, Chinami i krajami demokracji ludowej, nastąpił gwałtowny spadek zatrudnienia robotników portowych. W roku 1952 przeciętnie 11.834 robotników portowych spośród 56.882 nie miało zapewnionej codziennej pracy.

Handel zagraniczny Kanady pod znakiem deficytu

LONDYN

Handel zagraniczny Kanady przeżywa poważne trudności. Według danych oficjalnych, w ciągu 5 miesięcy br. import Kanady przewyższył eksport o 209500 tysięcy dolarów. Eksport Kanady zmniejszył się w tym czasie o 13.200 tysięcy dolarów, a import zwiększył się o 121.300 tysięcy dolarów.

W rezultacie ekspansji handlowej i protekcyjnej polityki polityki Stanów Zjednoczonych deficyt w wymianie handlowej Kanady z USA wyniósł w ciągu 5 miesięcy 378 milionów dolarów. Eksport kanadyjski do Anglii w tymże czasie zmniejszył się o 78000 tysięcy dolarów.

Podstawowe idee polityki angielskiej są całkowicie sprzeczne z polityką USA

Wypowiedzi prasy francuskiej

PARYŻ

W ostatnich dniach, w związku z rozpoczynającą się w Waszyngtonie konferencją ministrów spraw zagranicznych USA, Anglii i Francji, prasa francuska poświęca wiele uwagi rozbieżnościom między Anglią a Stanami Zjednoczonymi, przy czym poszczególne pisma burżuazyczne krytykują politykę USA.

Organ francuski kół gospodarczych „Les Echos” stwierdza, że „sprzecznosci angielsko-amerykańskie nie są wymysłem”.

W sposób bardziej konkretny pisze o tych sprzecznosciach na łamach „Information” w artykule pt. „Antagonizm angielsko-amerykański” jeden z przewodców radykałów — Daladier. Podkreśla on, że „podstawowe idee polityki angielskiej... są absolutnie przeciwnie polityce amerykańskiej w tej postaci, jak ujął to Dulles w swoim przemówieniu z 30 czerwca”.

Daladier pisze dalej, że czołowym politykom USA, a w szczególności sekretarzowi stanu Dullesowi, brak realizmu w ocenie sytuacji. Nie widzą oni rzeczywistego stosunku sił na arenie międzynarodowej. „Dulles — stwierdza autor — nie jest zainteresowany w konferencji czterech mocarstw. Główną jego troską jest szybka remilitaryzacja Niemiec, zachodnich, których ministrowie i generałowie w ciągu ostatnich tygodni jeden za drugim udają się do Waszyngtonu... Anglia uważa, że polityka ta opiera się na niebezpiecznych złudzeniach”. Stwierdza następnie, że rozbieżności między polityką zagraniczną USA a polityką zagraniczną Anglii mają poważny charakter. Daladier pisze: „Antagonizm między tymi dwoma kierunkami polityki pogłębia się z każdym dniem. My uważamy, że polityka Churchill'a spotyka się z szeroką sympatią narodów Europy zachodniej”. Kończąc, Daladier wzywa do oduczenia rasyfikacji układu o „europejskiej wspólnoty obronnej”.

W tymże numerze „Information” ukazał się artykuł znanej publicystki francuskiej Genevieve Tebous, która wskazuje, że „w bloku atlantyckim istnieją dwie polityki — polityka prezydenta Eisenhowera i polityka premiera brytyjskiego Churchill'a”. Autorka wypowiada się za parciem też Churchill'a.

Jednocześnie prasa francuska ocenia sceptycznie perspektywę waszyngtonskiej konferencji trzech ministrów spraw zagranicznych. Wspomniene już pismo „Les Echos” oświadcza: „Ministrowie dokonają przeglądu wydarzeń, ale nie zdolają przyjąć żadnych zobowiązań w imieniu swoich kra-

Robotnicy całego świata domagają się jak najszybszego zawarcia rozejmu w Korei

LONDYN

Prasa donosi, że uczestnicy dorocznej konferencji Krajowego Związku Zawodowego Kolejarzy zażądali przyspieszenia zawarcia rozejmu w Korei oraz zwolnienia konferencji pisma „mocarstw” na celą zwołania konferencji międzynarodowych i sprawy rozwoju stosunków handlowych między Wschodem a Zachodem.

Uczestnicy konferencji uchwalili rezolucję, domagającą się od Brytyjskiego Kongresu Trade Unionistów i od opozycji labourzystowskiej w parlamencie, aby wezwali do podjęcia kroków mających na celu zwołanie konferencji wielkich mocarstw i rozszerzenie wymiany handlowej.

Projektowana też rezolucja, delegat Muenchungen oświadczył, że postępowanie Li Syn Mana stanowi poważną groźbę dla rokowań rozejmowych w Korei.

Strajk protestacyjny w Australii

MOSKWA

Agencja TASS donosi z Sydney, że związek zawodowy robotników przemysłu budowy maszyn w Australii, który przesłał 70 tysięcy członków, przeprowadził w dniu 8 bm strajk protestacyjny przeciwko podjęciu przez władze problem rozwiązania kontroli nad wyrobami do kierownictwa tego związku.

W związku ze strajkiem w całej Australii odbyły się wiece robotników przemysłu budowy maszyn. Na wiecach tych robotnicy wyrazili całkowite poparcie dla kierownictwa związku zawodowego.

Z listów do redakcji

Dwie organizacje partyjne — dwa style pracy

Zdawać by się mogło, że sprawa opieki nad nowoprzyjętymi do partii towarzyszami, a więc sprawa ich politycznego i ideologicznego wychowania, powinna być dla każdej organizacji partyjnej problemem zawsze aktualnym, niezmiennie ważnym. Do przeciętne wychowanie nowych ludzi na bojowych, oddanych partii, prawdziwych komunistów — to sprawa wzmocnienia partyjnych szeregów, to punkt wyjściowy dla rzetelnej realizacji zadań, jakie przed organizacjami partyjnymi stoją.

Tymczasem różnie to w różnych organizacjach bywa. Weźmy jako przykład sprawę opieki nad nowoprzyjętymi kandydatami w kopalni „Brzeszcze”.

W oddziałowej organizacji partyjnej „Jawiszowice-dół” przyjęto ostatnio 10 nowych towarzyszy. Uznano ten fakt za niewątpliwie sukces, po czym powierzyli opiekę nad nimi organizatorowi grupy — przestano się nimi dalej zajmować.

Podobnie wygląda „opieka” nad kandydatami w oddziałowej organizacji „Jawiszowice-powierzchnia”, czy w strażnicy przemysłowej, gdzie dla odmiany opieka należy do czepkiwaty.

Pewną różnicę (w sensie pozytywnym) można zauważyć w oddziałowej organizacji „Brzeszcze-dół”. Tam opiekę nad nowoprzyjętymi kandydatami przydzielono — w formie zadań partyjnych — szeregowym członkom partii.

Trudno to jednak nazwać rozwiązaniem sprawy. Opieka ta jest najczęściej formalna, a praca wychowawcza ogranicza się jedynie do — rzadkich zresztą — rozmów indywidualnych z nowymi kandydatami. O innych formach pracy polityczno-wychowawczej nie ma już mowy. Zapominano nawet o takiej podstawowej, jaką jest... dobry przykład „opiekuna”.

Do wypadków wcale nieodrobionych należą bowiem fakty niedyscyplinowania towarzyszy, opuszczania przez nich zebrań (np. tow. Gawlik, który z uśmiechem wykreślał się od posiedzenia na zebaniu). Wiąże się to zresztą bardzo ściśle ze sprawą kontroli pracy i wykonania poleceń partyjnych — kontroli, której prawie — że nie ma.

Jeszcze jedna rzecz zasługuje na uwagę: w tym wszystkim Ogólnie biorąc, nie jest dobrze z pracą wewnątrzpartyjną. Ale prócz tego można zauważyć, że każda oddziałowa organizacja — to inny szel pracy, inne (wciąż większe) formy opieki nad kandydatami.

Co robi więc Komitet Zakładowy? Odpowiadają na to sami towarzysze z organizacji kopalnianej:

— Komitet jest tak zajęty walką o plan, że... nie ma czasu interesować się, jak wygląda praca wewnątrz poszczególnych oddziałowych organizacji partyjnych.

Klasyczny przykład oderwania produkcji od polityki, klasyczny przykład wąskiego, niepartyjnego praktycyzmu.

Warto, żeby Komitet Zakładowy kopa „Brzeszcze” zapoznał się np. z formami pracy politycznej z nowoprzyjętymi kandydatami, jakie stosuje się w organizacji partyjnej kopalni im. B. Bieruta.

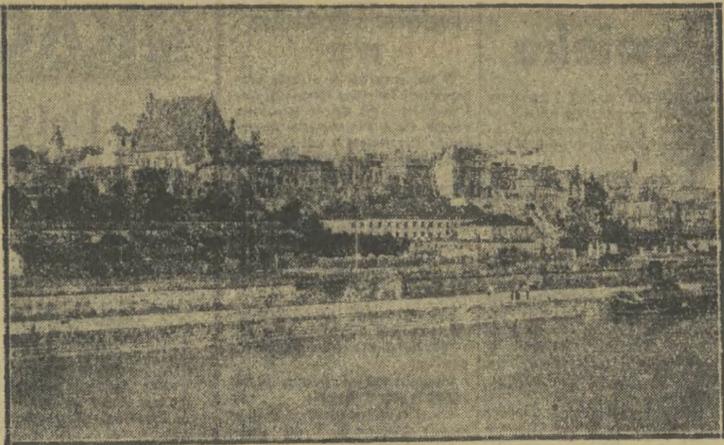
Tam organizacja partyjna, przyjmując nowego kandydata, z miejsca przydziela mu partyjne zadanie i włącza do szkolenia. Dwóch doświadczonych, o długim stażu partyjnym, towarzyszy, czuwa nad nim, obserwuje jego pracę i postawę, pomaga, uczy go, służy radą.

Opiekę nad kandydatem rozciąga również organizator grupy, do którego należy także kontrola wykonania powierzonego kandydatowi zadań partyjnych.

Kandydat podnosi swą wiedzę ideologiczną w czasie szkolenia, zapoznaje się z wieloma problemami polityki międzynarodowej i wewnętrznej oraz ze sprawami i życiem kopalni poprzez rozmowy z towarzyszami, uczestnicząc na zebraniach i odprawach grupy.

Tak pojeita i stosowana opieka, przy użyciu różnych form i przy udziale doświadczonych towarzyszy partyjnych na pewno spełni swoje zadanie.

Na podstawie korespondencji z tow. KOLARCZYKA i W. BASIURY

Stare Miasto w Warszawie. Widok od strony Pragi. CAF — fot. Szperko

Tysiączny wyremontowany wóz opuścił stację Technicznej Obsługi samechodów w Krakowie

Przed dwoma miesiącami rozpoczęła w Krakowie pracę największa i najnowocześniejsza w kraju stacja technicznej obsługi samochodów — poważnie zaplecze naszego rozbudowującego się stajni przemysłu motoryzacyjnego.

Z tygodnia na tydzień rośnie w zakładzie tempo pracy, młoda załoga coraz lepiej wykorzystuje nowoczesne urządzenia. W dniu 7 bm. załoga stacji krakowskiej przeżyła swoje pierwsze święto. Stację opuścił tysiączny wyremontowany wóz.

Pragnąc podnieść jakość pracy, załoga stacji krakowskiej wystąpiła z inicjatywą wysłania listów gwarancyjnych na remontowane przez siebie samochody.

Młodzieżowa Brygada SP coraz liczniej przychodzi z pomocą naszym robotnikom, oddając ogromne usługi szczególnie w tych branżach, na których dotkliwie odczuwa się brak rąk do pracy. Na zdjęciu: junacy SP z woj. krakowskiego przy pielęgnacji bruków cukrowych na placach PGR Rusocin (woj. śląskie) wyrabiają przeciętnie 130 proc. normy. CAF — fot. Ukłejewski

Wiele cennych podarków wykonanych przez młodzież zawiozą delegaci na Festiwal swoim zagranicznym przyjaciółom

Delegaci polscy na IV Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów zawiozą do Bukaresztu liczne podarki, które młodzież miast i wsi naszego kraju przygotowuje dla swych zagranicznych przyjaciół, pragnąc w ten sposób dać wyraz głębokiej solidarności z walką młodzieży świata o pokój i szczęście młodego pokolenia.

„Podarki przyjaźni” naszej młodzieży obrazują jej twórczą pracę w produkcji, nauce. Tak np. młodzi robotnicy Metalbudowy wykonują makietę metra warszawskiego, zaś młodzi budowniczowie Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkalniowej piękna makietę MDM. Miniatury pociągów zlożonych z lokomotywy i kilku wagonów — to podarunek młodzieży wrocławskiego „Pawłagu”. Piękny album obrazów Festiwalu Nowej Tychy wysła na Festiwal młodzi budowniczowie tego socjalistycznego miasta.

Wiele podarunków wykonują młodzi górnicy, m. in. ZMP-owcy kopalni Jankowice kończą już rzeźbę górnika. Ponad 60 podarunków przesyła uczestnikom Festiwalu studenci Politechniki Warszawskiej. Są nimi m. in. modele samolotów wykonane już przez studentów Wydziału Lotniczego oraz rysunki starej i nowej Warszawy — prace studentów innych wydziałów Politechniki.

Tematem wielu podarunków — rzeźb, obrazów, albumów, makiet itp. jest zbliżający się Festiwal i walka młodzieży o zwycięstwo sprawy pokoju na całym świecie. Pomysłowe podarunki wykonali już ZMP-owcy z Zakładów w Dworach. Jest nim odlew globu ziemskiego ozdobionego emblematami pokoju.

Młodzież wiejska obdarzy uczestników Festiwalu głównie artystycznymi wyrobami ludowymi.

Zmontowano już 20 kondygnacji części wysokościowej Pałacu Kultury i Nauki im. Józefa Stalina

Budowniczowie Pałacu Kultury i Nauki im. Józefa Stalina zmontowali już 20 kondygnacji stalowej konstrukcji części wysokościowej i zakończyli montaż czterech tak zwanych baszt — stanowiących narożniki części wysokościowej Pałacu.

Do chwili obecnej zużyto ponad 15 tys. ton stalowej konstrukcji. Zmontowana część wysokościowa przekroczyła już 60 m licząc od poziomu ul. Marszałkowskiej. Równocześnie wypełnia się cegła siłownia i Heule blokami ceramicznymi szkielet konstrukcji na wysokości 9 i 10 kondygnacji.

Poważnie zaangażowane są również roboty przy wznoszeniu budynków łączących część wysokościową Pałacu z czterema skrzydłami bocznymi. Roboty murarskie trwają tu na wysokości czwartej kondygnacji. Prowadzony jest także montaż stalowych kolumn portyków.

W tych dniach zakończono roboty młrowe przy ostatniej kondygnacji skrzydeł bocznych, w których znajdować się będą: Muzeum Przemysłu i Techniki oraz Pałac Młodzieży. Te części Pałacu są już gotowe w stanie surowym.

Ważnym elementem są również roboty przy wznoszeniu części wysokościowej Pałacu z czterema skrzydłami bocznymi. Roboty murarskie trwają tu na wysokości czwartej kondygnacji. Prowadzony jest także montaż stalowych kolumn portyków.

W tych dniach zakończono roboty młrowe przy ostatniej kondygnacji skrzydeł bocznych, w których znajdować się będą: Muzeum Przemysłu i Techniki oraz Pałac Młodzieży. Te części Pałacu są już gotowe w stanie surowym.

Są w tych Kącikach jeszcze braki — nie ma tu dostatecznej agiacji poglądowej, nie ma aktualnych gazetek ściennych, zupełny brak prasy — sygnalizujemy o tych brakach z nadzieją, że zostaną one niedługo usunięte.

Niestety, nie we wszystkich Czerwonych Kącikach sytuacja wygląda podobnie. Złe, bardzo złe dzieje się w niektórych kącikach żeńskich osiedla A—O. Czerwone Kąciki na kolonii XVI w bloku I, czy na kolonii XV w bloku 4 i wiele, wiele innych są po prostu stale zamknięte na klucz. Z pewnością dlatego, aby ukryć panujące w nich nieporządek, brud, nieciekawe hasła i stare czasopisma. A mieszkańcy tych hoteli robotniczych w ogóle nie o swoich Kącikach nie wiedzą. Tak wyglądają Kąciki, do których nie dotarły jeszcze patronaty z Krakowa, i do których rzadko — a może i w ogóle — nie dociera instruktor z Wydziału Kultury i Oświaty przy Dyrekcji Hoteli Pracowniczych.

Przeciętnym kierownikiem 80 nowohitnickich Czerwonych Kącików jest wspomniany poprzednio Wydział Kultury i Oświaty. Kierownikiem całej pracy kulturalno-oświatowej na terenie Kombinatu i miasta jest Dzielnicowy Dom Kultury Związków Zawodowych, Wydział K-O — to kierownik i ośmia etatowych instruktorów, którzy robotę swą opierają na samorządach Czerwonych Kącików, na pomocy ze strony patronatów z Krakowa, ZMP, Ligi Kultury i szerokiego aktywności Nowej Huty. W planie swej pracy Wydział przewiduje przeprowadzenie około 4 zajęć tygodniowo w każdym Kąciku, opiekę nad czytelnictwem,

Z problematyki II Wojewódzkiej Konferencji ZMP

Dwa główne zadania

Każdy rok i miesiąc, każdy dzień nieledwie stawia przed organizacją ZMP oświadczenia, coraz bardziej odpowiedzialne zadania. Zadania wypływające z całokształtu sytuacji politycznej w kraju i na arenie międzynarodowej, zadania, które nie są ani zbyt łatwe, ani proste.

Na potęgającą się siłą setek milionów bojowników o pokój na całym świecie wrog klasowy odpowiada faszyzowskiemu terrorem i seriami historycznych prowokacji. Zaostrza się walka klasowa w kraju. Niedobitki reakcji, widząc wspaniały rozwój naszego budownictwa socjalistycznego, rosącą świadomość mas ludzi pracy, chwytają się coraz bardziej wyrafinowanych i podstępnych metod działania, w slepej nienawiści do wszystkiego co polskie, co ludowe, wchodząc na drogę zdrady i zaprzęstwa.

Konsekwencją tego jest wzrastający nacisk burżuazyjnej ideologii na bezpartyjne i niezorganizowane masy, jest zaciekły atak na rdzeń społeczeństwa — na młodzież.

Rozwieszczana propaganda reakcyjnego odłamu kleru, próby uśmiedzenia młodzieży poprzez demobilizację jej zapala, zastępienia uczuć patriotycznych amoralną postawą kosmopolityzmu, podważając jej kościec moralny i polityczny — to przykłady bogatego arsenału środków, jakimi posługują się wrog w swej ośmieszczającej i zaprzęstającej propagandzie.

Wojewódzka Konferencja ZMP potwierdziła to niejednym wyrazem w dyskusji, przykładem: rozpięcie młodzieży w Nowej Hucie, próby przenikania obcych, dwulicowych ludzi do aparatu ZMP, o jakich mówił delegat Oświecienia, rosąca zaciekłość wyznawców WRN-owskich w pow. chrzanowskim stają się ostrzegawczym, alarmującym sygnałem — wezwaniem do pełnej mobilizacji bojowej całej organizacji młodzieżowej.

W tej sytuacji specjalnego znaczenia i aktualności nabierają dwie polityczne, partyjne nauki: Poglębić, rozszerzyć pracę ideologiczno-wychowawczą

wśród rzesz młodych, zacieśnić więź z masami niezorganizowanej młodzieży — nie tylko przez wnikliwą analizę ich nastrojów, ale — w pierwszym rzędzie — poprzez oświecenie jej, opiekę, przez umiejętną mobilizację do walki i pracy dla wykonania stojących przed narodem wielkich programowych celów.

Właściwa — a więc dająca wyniki — praca polityczno-wychowawcza wymaga jednak wypełnienia szeregu wstępnych, a zasadniczych warunków, wśród których problem wewnętrznej siły ideologicznej organizacji ZMP i

przepełnienie jej pracy prawdziwie polityczną treścią — to zniżenie występującego na plan pierwszy. Miniony rok umocnił, obojętność krakowską organizację młodzieżową, przyniósł jej wiele zasłużonych sukcesów np. w walce o młodzież o plany produkcyjne — czy to w Nowej Hucie, w Fabryce Lokomotyw w Chrzanowie czy Tarnowskich Warsztatach Mechanicznych. We wspólnym serium historycznych prowokacji. Zaostrza się walka klasowa w kraju. Niedobitki reakcji, widząc wspaniały rozwój naszego budownictwa socjalistycznego, rosącą świadomość mas ludzi pracy, chwytają się coraz bardziej wyrafinowanych i podstępnych metod działania, w slepej nienawiści do wszystkiego co polskie, co ludowe, wchodząc na drogę zdrady i zaprzęstwa.

Konsekwencją tego jest wzrastający nacisk burżuazyjnej ideologii na bezpartyjne i niezorganizowane masy, jest zaciekły atak na rdzeń społeczeństwa — na młodzież.

Rozwieszczana propaganda reakcyjnego odłamu kleru, próby uśmiedzenia młodzieży poprzez demobilizację jej zapala, zastępienia uczuć patriotycznych amoralną postawą kosmopolityzmu, podważając jej kościec moralny i polityczny — to przykłady bogatego arsenału środków, jakimi posługują się wrog w swej ośmieszczającej i zaprzęstającej propagandzie.

Wojewódzka Konferencja ZMP potwierdziła to niejednym wyrazem w dyskusji, przykładem: rozpięcie młodzieży w Nowej Hucie, próby przenikania obcych, dwulicowych ludzi do aparatu ZMP, o jakich mówił delegat Oświecienia, rosąca zaciekłość wyznawców WRN-owskich w pow. chrzanowskim stają się ostrzegawczym, alarmującym sygnałem — wezwaniem do pełnej mobilizacji bojowej całej organizacji młodzieżowej.

W tej sytuacji specjalnego znaczenia i aktualności nabierają dwie polityczne, partyjne nauki: Poglębić, rozszerzyć pracę ideologiczno-wychowawczą

wśród rzesz młodych, zacieśnić więź z masami niezorganizowanej młodzieży — nie tylko przez wnikliwą analizę ich nastrojów, ale — w pierwszym rzędzie — poprzez oświecenie jej, opiekę, przez umiejętną mobilizację do walki i pracy dla wykonania stojących przed narodem wielkich programowych celów.

Właściwa — a więc dająca wyniki — praca polityczno-wychowawcza wymaga jednak wypełnienia szeregu wstępnych, a zasadniczych warunków, wśród których problem wewnętrznej siły ideologicznej organizacji ZMP i

przepełnienie jej pracy prawdziwie polityczną treścią — to zniżenie występującego na plan pierwszy. Miniony rok umocnił, obojętność krakowską organizację młodzieżową, przyniósł jej wiele zasłużonych sukcesów np. w walce o młodzież o plany produkcyjne — czy to w Nowej Hucie, w Fabryce Lokomotyw w Chrzanowie czy Tarnowskich Warsztatach Mechanicznych. We wspólnym serium historycznych prowokacji. Zaostrza się walka klasowa w kraju. Niedobitki reakcji, widząc wspaniały rozwój naszego budownictwa socjalistycznego, rosącą świadomość mas ludzi pracy, chwytają się coraz bardziej wyrafinowanych i podstępnych metod działania, w slepej nienawiści do wszystkiego co polskie, co ludowe, wchodząc na drogę zdrady i zaprzęstwa.

Konsekwencją tego jest wzrastający nacisk burżuazyjnej ideologii na bezpartyjne i niezorganizowane masy, jest zaciekły atak na rdzeń społeczeństwa — na młodzież.

Rozwieszczana propaganda reakcyjnego odłamu kleru, próby uśmiedzenia młodzieży poprzez demobilizację jej zapala, zastępienia uczuć patriotycznych amoralną postawą kosmopolityzmu, podważając jej kościec moralny i polityczny — to przykłady bogatego arsenału środków, jakimi posługują się wrog w swej ośmieszczającej i zaprzęstającej propagandzie.

Czerwone Kąciki czekają...

Jak nam nasi goście pokazali film, który przedtem objaśnili, to parzyliśmy wszyscy „jak sroka w kość” — mówi Jan Markowicz, robotnik z wielkich piekarni, uśmiechając się szeroko na wspomnienie jednego z wielu pięknych wieczorów spędzonych tu, w Czerwonym Kąciku osiedla A—O, kolonia X, blok 6 z uczniami Wojewódzkiej Szkoły Związków Zawodowych.

W dniach, kiedy na Czerwony Kącik nowohitnicki osiedli robi inwazję zespół WSZZ, aktorzy Państwowego Teatru Poezji, czy aktorzy Państwowego Teatru Dramatycznego — Czerwone Kąciki zapelniają się ludami, zyciem, gwarem. Tlumnie zbrani mieszkańcy hoteli robotniczych słuchają z zapartym tchem pięknych recytacji, jak urzeczeni patrzą na inscenizację czy film. Taki wieczór, spędzony na serdecznej pogawędce z krakowskimi gośćmi, Huty potrafią zainteresować, pouczyć, wzruszyć — staje się dla nowohitnickiego robotnika prawdziwym przeżyciem i wzbudza w nim potrzebę głębszego, intensywniejszego i coraz to częstszego stykania się z kulturą, sztuką, nauką.

— To co na takich wieczorach słyszymy i widzimy — mówi Markowicz — jest dla nas takie mocne, że tego ani ognie nie spał, ani woda nie zabierze.

Podstawowe ogniwo pracy kulturalno-oświatowej w Nowej Hucie — Czerwone Kąciki mają wielką rolę do spełnienia. Czerwony Kącik, z surowego tworzywa ludzkiego

kształtowanego powinien nowego, socjalistycznego człowieka, wolnego od ciemnoty i zacofania, świadomego swego roli w społeczeństwie, odbiorcę i współtwórcę kulturalnych wartości, a także i dobrego pracownika. Murarze i betoniarze, monterzy i metalowcy — budowniczowie Kombinatu spędzają w mieście Nowa Huta czas wolny od pracy. I właśnie zagadnienie jak go spędzają — odcierze, czy zle, na rozwijającej się socjalistycznej świadomości, czy też na „objaniu się” — stanowi problem bardzo istotny — dla walki o nowego, świadomego swych zadań, swej historycznej roli — człowieka.

Strategie i taktykę tej walki wyliczyła majowa sesja wyjazdowa rozszerzonego kolegium Ministerstwa Kultury i Sztuki. Sesja ta (szkoła, że tak późno odbyła...) nadała realny kształt planom i zamierzeniom w pracy kulturalno-oświatowej miejscowych czynników i nakreśliła szerokie perspektywy zamierzeniom już rozpoczętym i realizowanym.

Przyjrzyjmy się nieco dokładniej realizacji tych planów w codziennej, żywej pracy na terenie Czerwonych Kącików. Zacytowane poprzednio słowa robotnika Markowicza świad-

nauczają ją kochać

Przez rozmowy z robotnikami, powiązane z zagadnieniami produkcji pogadanki, poprzez recytacje i inscenizacje — zetemopicy z Teatru Poezji stworzyli sobie w swych dziesięciu Kącikach, które odwiedzają 2—3 razy w tygodniu, szeregi wdzicznych i stalych odbiorców.

Otóż pracuje w swych Kącikach 300-osobowy zespół Wojewódzkiej Szkoły Zw. Zaw. Dobry robotę robią Państwowe Teatry Dramatyczne. Szeroką działalność rozwija na terenie Czerwonych Kącików Towarzystwo Wiedzy Powszechniej. Również literaci krakowscy coraz bardziej wciągają się w nurt pracy kulturalnej w Hucie. Teatr „Groteska” zobowiązał się w sierpniu obsłużyć 50 Czerwonych Kącików. (Wcale nie na marginesie i wcale nie nawiasowo zaznaczamy, że szkoły wyższe i średnie są dowoływały się dotąd jedynie deklaracjami wspierania z Czerwonymi Kącikami...)

Konkretna, realna i planowa pomoc wymienionych instytucji daje konkretne, i realne rezultaty. Nie trudno to stwierdzić na szereg przykładów. Ot Czerwony Kącik na osiedlu A—O, kolonia X, bloku 5, w miejscu hotelu robotniczego. Na szklanych blatach stolów żywe kwiaty i przeróżne gry towarzyskie, dobrze zapachniona — i wykorzystywana — biblioteka, firanki, chodniczki i piękne, artystyczne niekorowane ściany — dzieło świątliczego Przybycia i innych członków samorządu Regulacyjnego Współpraca z Wojewódzką Szkołą Zw.

Ważnym elementem są również roboty przy wznoszeniu części wysokościowej Pałacu z czterema skrzydłami bocznymi. Roboty murarskie trwają tu na wysokości czwartej kondygnacji. Prowadzony jest także montaż stalowych kolumn portyków.

W tych dniach zakończono roboty młrowe przy ostatniej kondygnacji skrzydeł bocznych, w których znajdować się będą: Muzeum Przemysłu i Techniki oraz Pałac Młodzieży. Te części Pałacu są już gotowe w stanie surowym.

Są w tych Kącikach jeszcze braki — nie ma tu dostatecznej agiacji poglądowej, nie ma aktualnych gazetek ściennych, zupełny brak prasy — sygnalizujemy o tych brakach z nadzieją, że zostaną one niedługo usunięte.

Niestety, nie we wszystkich Czerwonych Kącikach sytuacja wygląda podobnie. Złe, bardzo złe dzieje się w niektórych kącikach żeńskich osiedla A—O. Czerwone Kąciki na kolonii XVI w bloku I, czy na kolonii XV w bloku 4 i wiele, wiele innych są po prostu stale zamknięte na klucz. Z pewnością dlatego, aby ukryć panujące w nich nieporządek, brud, nieciekawe hasła i stare czasopisma. A mieszkańcy tych hoteli robotniczych w ogóle nie o swoich Kącikach nie wiedzą. Tak wyglądają Kąciki, do których nie dotarły jeszcze patronaty z Krakowa, i do których rzadko — a może i w ogóle — nie dociera instruktor z Wydziału Kultury i Oświaty przy Dyrekcji Hoteli Pracowniczych.

powołane zaopiniowanie instancji

szczególnie na szczeblu powiatowym. Przyczyn na taki stan rzeczy składa się wiele. Jedną z nich — to wąska, odpolityczniona praca organizacji terenowych i aktywna, to propaganda nie wnikliwa młodzieży przyszłych perspektyw naszego marszu, naszych walk i pracy, za mało jeszcze demaskująca prawdziwe oblicze wroga.

Przy częstym nieraz nasileniu działalności organizacyjnej, wyrażonej np. w zarządach powiatowych, zapominano, że działalność ta powinna być jedynie ramami dla pracy masowo-politycznej, że powinna służyć wzrostowi siły ideologicznej ZMP-owskich szeregów. Zatrzały się proporcje, gubił sens i cel działalności.

Trudno jednak oczekiwać innych rezultatów, skoro — jak stwierdziła II Konferencja Wojewódzka — poważne braki w ideologicznym uzbrojeniu dochowały nie tylko towarzyszy z kol terenowych, lecz nie były również rzadkością wśród pracowników aparatu, wśród aktywistów.

Aktyw delegowany do pomocy terenowym Kółom, traktował tę pomoc w sposób formalny, interesował się statystyką, sprawnością organizacyjno-techniczną, a nie brał pod uwagę istotnych problemów pracy Kół — tzn. jego działalności politycznej wśród młodzieży niezorganizowanej.

Tu również — w niedostatecznej i źle rozumianej pomocy ze strony instancji — leży duża przyczyna słabości politycznej terenowych Kół ZMP — słabość tak jakrawo widoczna na wsi.

O tym, że Kóło jest podstawowym ogniwem, że od jego aktywności i siły ideowego promieniowania zależy proces ideologicznych przeobrażeń młodzieży, uświadomienie sobie przez nią kierunku i celu dokonywujących się w Polsce i świecie przemian — zapominano w Zarządach Powiatowych, a nawet w Zarządzie Wojewódzkim.

Dlatego też nie potrafiono, nie starano się w sposób pełny rozbudzić i wykorzystać potęgę, twórczej energii młodzieży robotniczej i wiejskiej dla realizacji zadań socjalistycznego budownictwa. Zapominano o tak zasadniczej sprawie, jak mobilizacja młodzieży, jej udział w walce o uspołecznienie wsi.

Jeśli praca Kół decyduje — tak o poziomie ideowym swych członków jak i o sile i rozmiarze wpływów na młodzież niezorganizowaną — to na pracę tej powinna być zogniskowana cała, najostrzejsza uwaga instancji. Ze tak nie było, mówią nie tylko wyniki pracy w terenie — ale i przebieg samej dyskusji w czasie Konferencji, która o polityczno-wychowawczej roli Kół, o planowaniu jego pracy, o zebraniach i ich tematyce mówiła bardzo niewiele i to raczej w sposób informacyjny.

Takich głosów, jak delegata Nowej Huty czy Słowni Jaworz-

nickiej, krytycznie ocenających pracę polityczną Kół, podkreślających jakże częstą słabość polityczną i moralną postawę towarzyszy z Zarządów — nie było dozwolone.

W licznych natomiast wypowiedziach w oczy rzucało się niewytłumaczone niczym samopuszczenie. Krytykowane ostro (i często słusznie) Zarządy Powiatowe i Wojewódzkie — znacznie mniej jednak siebie, własną pracę, własne błędy. Dyskusja użno wzięła się z głównymi myślami referatu sprawozdawczego, nie podchwytując jego zasadniczych, ważnych politycznych momentów. Z tego też może powodu nie oceniono należyście sprawy szkolenia ideologicznego (które ma ciągle jeszcze poważne braki w treści i stosowanych metodach), powierzonej potraktowano szeregu innych problemów jak praca z harcerstwem, opieka nad nim, mająca ochronić je przed wpływem wrogiej polityki, krytykizmu, jak praca polityczna w brygadach i hufcach SP.

Zupełnie jednak na marginesie znalazło się także zasadnicze zagadnienie jak formy pomocy i politycznego kierownictwa organizacji ZMP-owską ze strony organizacji partyjnych. Przecież organizacja młodzieżowa nie jest organizacją politycznie autonomiczną, a jej główny cel — to „być pierwszym pomocnikiem partii”, uczyć się od niej, pomagać jej. Nie jest chyba tajemnicą dla żadnego aktywisty, że charakter pracy Kół, że jego polityczna działalność zależy w prostej linii od tego, jak organizacja partyjna kieruje całokształtem pracy Kół, jak mu pomaga, instruuje, uczy.

I dlatego fakt, że ta sprawa zniknęła prawie zupełnie z pola widzenia dyskutantów — był poważnym brakiem Konferencji.

O działalności Centralnego Instytutu Ochrony Pracy

W obronie życia i zdrowia człowieka

Minęły bezpowrotnie jak zły sen czasy, kiedy zdarzały się wypadki przy pracy spowodowane złą wycią lub niedbalstwem właściciela przedsiębiorstwa...

Ważniejszych zadań państwa ludowego — państwa ludzi pracujących nad budowaniem socjalizmu w swojej wolnej Ojczyźnie.

Życie górnika jest stale narażone na niebezpieczeństwo — stwierdził pogodnie ów sud...

W Stanach Zjednoczonych na przestrzeni ostatnich 50 lat górnicy przy pracy 7 górników...

Cyfra ta są jednym z licznych dowodów zwycięstwa oblicza kapitalizmu, który w pogoni za...

Troska o człowieka pracy, o jego sprawy bytowe, o jego warunki pracy jest jednym z naj...

SPORT

W kilku wierszach W dniu dzisiejszym tj. w sobotę 11 bm. o godz. 15 rozpoczynają...

W niedzielę 12 bm. rozegrana została finałowa walki centralnych indywidualnych mistrzostw...

W niedzielę 12 bm. rozegrana została finałowa walki centralnych indywidualnych mistrzostw...

I Wojewódzka

Konferencja Czytelnicza PO SP

W ub. czwartek w pięknie udekorowanej świetlicy Komendy Wojewódzkiej PO SP w Krakowie odbyła się I Wojewódzka Konferencja Czytelnicza...

Na zakończenie konferencji uczestnicy jednomyślnie uchwaliли rezolucję, w której m. in. postanawiają:

zorganizować po jednym kółku czytelników w każdym kółku, z wyjątkiem kółek w miejscowościach, gdzie nie ma kółek...

Wśród tych zakładów pod względem rozwoju ruchu racjonalizatorskiego...

Na Ogólnopolskiej Wystawie Kopernikowskiej mieszczącej się w Collegium Maius znajduje się wiele bardzo ciekawych eksponatów...

KĄCIK racjonalizatora

Dotychczasowe osiągnięcia i zobowiązania na przyszłość racjonalizatorów przemysłu leśnego rejonu Stary Sącz

Komórce wynalazczości Rejonu Przemysłu Leśnego w Starym Sączu podlega 12 zakładów w powiatach: tarnowskim, nowosądeckim, nowotarskim i limanowskim...

Wśród tych zakładów pod względem rozwoju ruchu racjonalizatorskiego w pierwszym miejscu wysuwa się tartak w Tymbaroku...

Drugim czołowym racjonalizatorem tymbarskiego tartaku jest Józef Mohylewski, który usprawnił specjalną strugarkę do żrzenia papierniczych...

Do dobrze pracującej racjonalizatorzy z Nowego Targu: Budzik, Skrzypek, Zawadzki, Dąb, Klub nowotarski...

W dniach 17 do 20 czerwca w Radomiu odbył się kurs dla przedstawicieli...

W Stanach Zjednoczonych życie ludzkie kosztuje mniej niż 10 dolarów. W naszym kraju...

Wysoko, wysoko pnie się winda wśród ruszających nadającego się gmachy. Liny trzeba smarować ręcznie...

Zakończyły się „Dni Krakowa”

W dniu wczorajszym zakończyły się tegoroczne „Dni Krakowa”. W ciągu ubiegłego miesiąca dotarzyli do naszego miasta i licznie przybywającym wycieczkom wiele wrażeń...

Nasi korespondenci piszą: Szkoła i kadry specjalistów dla Nowej Huty

5 lipca odbyła się w Nowej Hucie pierwsza konferencja pracowników Nowej Huty, którzy szkolą się zawodowo w różnych zakładach przemysłowych...

„Mój autobus świadczy o mnie” — ale żele

Nie doceniają wagi podjętych zobowiązań kierowcy niektórych autobusów PKS. Na szybach ich wozów widnieje napis „Mój autobus świadczy o mnie”...

W KRAKOWIE

Teatr Młodego Widza w Krakowie kończy przedwakacyjny cykl przedstawień „Awantury w Chiołgu”...

Między myszkami

Dyrekcja MHD w Krakowie zapomniała uzupełnić o kłoski, stojącym na rogu ulicy Bronowickiej i Lucjana Rydy...

Nabór uczniów do szkół górniczych trwa!

Węgiel — chleb dla przemysłu, dewizy w handlu międzynarodowym, paliwo dla całego naszego transportu...

NOTARIUSZ PARTYJNY

UWAGA, PODGÓRZE! Odprowadz wszystkich sekretarzy podstawowych i oddziałowych organizacji partyjnych...

Komunikat

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie Wydział Kwaterunkowy zawiadamia, że wszystkie zakłady pracy...

Co? Gdzie? Kiedy? Teatry

Im. J. SŁOWACKIEGO: „Polacy nie gęsi” godz. 19. STARY: (duża sala): „Rozbity dąb” godz. 19...

KINA

APOLLO: „Słubujemy”. X Mistrzostwa Europy w boksie” godz. 16, 18, 20...

WPKZZ

Godz. 10 „Działalność związkowych zesp. art. przed III Kongresem Zw. Zaw.” odczyt.

Apteki

Szczerbą 1, Karmelicka 23, Długa 88, Luboń 7, Krakowska 12, Dietla 75, Główna 244, Piastowskiego 27.

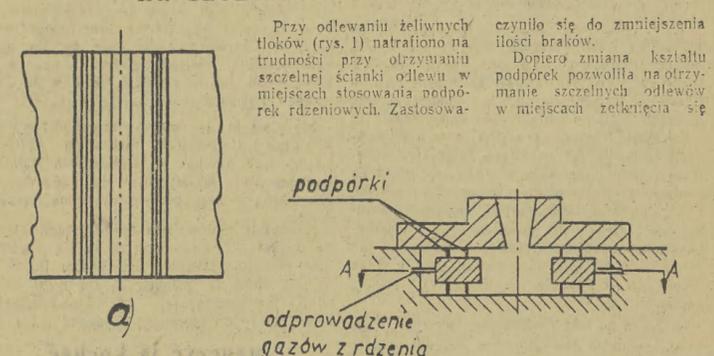
Radzieckie nowości techniczne w odlewnictwie

Nowoczesne układy wlewowe dla odlewów aluminiowych

Ostatni dziesiętnik lat stół pod znakiem specjalnych badań i prób wprowadzenia nowoczesnych racjonalnych układów wlewowych...

Występujące przy odlewaniu wadliwość w odlewie w pobliżu belki doprowadzającej. 2) pecherze gazowe podpowierzchniowo wykrywane...

Wpływ kształtu podpórek rdzeniowych na szczelność ścianki odlewu

Przy odlewaniu żeliwnych tłoków (rys. 1) natrafiono na trudności przy otrzymaniu szczelnej ścianki odlewu...

nie zmiany technologii wykonania tłoków, jak odlewanie form suchych, zmiana układu wlewowego i składu masy rdzeniowej nie przy...